

2019

EEN NIEUWE START VOOR UW GEMEENTE

De stemmen zijn geteld, de burgemeesters en schepenen bekend - op enkele uitzonderingen na. **Sommigen staan voor een tweede ambtstermijn of meer, voor vele anderen wordt 2019 het begin van een nieuwe politieke uitdaging.** Onze reporters gingen bij hen langs en vroegen wat zij de komende zes jaar zoal in petto hebben voor hun stad of gemeente. U leest het in uw Regiokrant.

Hij werd niet geboren in Ranst, gaat er niet op café en is niet aangesloten bij een lokale vereniging, maar toch werd Johan De Ryck (N-VA) met 1.452 stemmen verkozen tot Ransts volgende burgemeester. «Gelukkig is de dorpspolitiek geëvolueerd. Een goede visie hebben is tegenwoordig belangrijker dan veel mensen kennen», aldus De Ryck.

KRISTOF DE CNODDER

Op 1 januari wordt Johan De Ryck 63 jaar. En of het een onvergetelijke verjaardag zal worden, want vanaf dan mag de inwoner van deeldorp Broechem zich officieel burgemeester van Ranst noemen. Vorige week legde De Ryck alvast zijn eed af bij gouverneur Cathy Berx. «Een unieke beleving die me altijd zal bijblijven», glundert De Ryck. «Ik had mijn enige zoon, mijn schoondochter en enkele kennissen meegenomen. Het was zo'n moment dat je graag wil delen. Ik had trouwens meteen een connectie met de gouverneur, want zij is net als ik afkomstig uit de Antwerpse wijk Zurenborg.»

Was het een jongensdroom om ooit burgemeester te worden?

De Ryck: «Dat is misschien wat overdreven, maar de interesse in politiek werd me wel met de paplepel ingegeven. Mijn vader was lid van de vroegere Volksunie, al bleef hij steeds op de achtergrond. Mijn oudere zus Gerda was ooit gemeenteraadslid in Antwerpen. Dat wekte mijn interesse. Toch heeft het nog een hele tijd geduurd vooraleer ik zelf op een lijst ging staan.»

Hoe is dat dan gegaan?

«Eerst engageerde ik me in Broechem - waar ik sinds 1995 woon - voor het actiegroepje Stop De Trein. Dat comité was tegen de plannen om een trein dwars door Ranst te laten rijden. Later werd ik voorzitter van de plaatselijke milieuraad en in 2012 werd ik verkozen als gemeenteraadslid. Toen al hadden we met N-VA de grootste fractie, maar werden we buiten de coalitie gehouden. Dat was even slikken, maar we hebben zes jaar constructief oppositie gevoerd. Nu is het ons dus wel gelukt om, samen met Groen, een meerderheid te vormen.»

In een kleinere gemeente als Ranst is en blijft het eerder uitzonderlijk dat een 'inwijkeling' burgemeester wordt. Heeft u uzelf verbaasd?

«De voorbije jaren kreeg ik van politieke concurrenten meermaals te horen: 'Niemand kent u'. In zekere zin klopt dat. Ik ga zelden op café en ben niet actief in het verenigingsleven. Ik kom wel buiten op allerlei plaatselijke evenementen, maar als gewoon raadslid loop je daar nooit in de kijker. Vroeger zou dat een probleem zijn geweest, maar de dorpspolitiek is gelukkig geëvolueerd. Van alle Ranstenaren die op 14 oktober zijn gaan stemmen, was er slechts twintig procent geboren en getogen in de gemeente. De veranderde samenstelling van het kiespubliek heeft ook een andere mentaliteit teweeg gebracht. Er wordt minder gekeken naar de persoon, maar meer naar zijn daden en visie. Op dat vlak scoorden wij met onze partij dus goed.»

U staat bekend als een dossiervreter, iets wat blijkbaar wordt geapprecieerd.

«Aan dossierkennis hecht ik veel belang. Ik ben al lang gescheiden en dat geeft me meer ruimte om allerhande

RANST JOHAN DE RYCK (N-VA)

Foto Benoit De Freine

Job opgegeven voor burgemeesterschap

dossiers te bestuderen. Ik moet namelijk thuis met niemand rekening houden. Veel tijd spenderen aan hobby's doe ik evenmin, want ik heb er eigenlijk geen. Lang geleden speelde ik waterpolo op een degelijk niveau, maar tijdens een wedstrijd op vakantie scheurde ik de kruisbanden van mijn knie af. Dat

was meteen het einde van mijn carrière. Nu fiets ik enkel nog regelmatig. Op een elektrische fiets, want met mijn gewone exemplaar werd het alsmoer moeilijk om bruggen op te raken: een gevolg van die oude knieblessure. Met mijn e-bike lukt fietsen me opnieuw beter.»

In Ranst ligt nog veel woonuitbreidingsgebied. Als daar ooit gebouwd wordt, moeten we als gemeente bepaalde voorwaarden kunnen opleggen. Ook de verstedelijking moet tegengegaan worden

JOHAN DE RYCK

al een spuit me adrenaline met me mee. Als ik toch nog ooit gestoken zou worden door een bij, moet ik die spuit zo snel mogelijk zetten.»

Een voorliefde voor bijen, een verleden als voorzitter van de milieuraad: u bent een groene jongen. Het verklaart jullie op het eerste gezicht vreemde 'huwelijk' met Groen.

«Zo vreemd is dat niet, hoor. Er is vandaag de dag toch geen enkele partij meer die kan zeggen dat ze geen interesse heeft in milieuthema's? Dat geldt evenzeer voor N-VA. Bovendien zijn Groen en wij de voorbije jaren op de oppositiebanken naar mekaar toe gegroeid. Dat we een coalitie met Groen hebben gesloten uit revanche omdat Open Vld en CD&V ons in 2012 links lieten liggen wil ik overigens tegenspreken. We koesteren helemaal geen revanchegevoelens. In de Ranstse politiek gaan het er over het algemeen netjes en beschaafd aan toe. Wij willen nu gewoon een aantal zaken veranderen en in die zin leek het ons beter om de oude bestuurspartijen niet mee aan boord te nemen.»

Jarenlang heb ik met veel plezier bijen gehouden. Tot ik op een dag een hyperallergische reactie kreeg na een steek. Een kwartier lang was ik zelfs bewusteloos

JOHAN DE RYCK

Kan u eens een paar voorbeelden geven van geplande veranderingen?

«In onze campagne hebben we de invoering van GAS-boetes aangekondigd. Het GAS-reglement gaat er sowieso komen. Zaken als sluikstorten, die nu de facto onbestraft blijven, kunnen dan beter worden aangepakt. Verder moeten we dringen een duidelijke bouwcode opstellen.»

«In Ranst ligt nog veel woonuitbreidingsgebied. Als daar ooit gebouwd wordt, moeten we als gemeente bepaalde voorwaarden kunnen opleggen. Zo willen we grote projectontwikkelaars bijvoorbeeld verplichten om bij hun projecten toch voldoende groenvoorzieningen in te passen. De verstedelijking van Ranst willen we absoluut tegengaan. Het mag hier geen voorstad van Antwerpen worden.»

Zelf gaat u voltiids aan de slag als burgemeester. Een statement?

«Ergens wel. Ik wil mij honderd procent aan Ranst wijden. Tot voor kort was ik parlementair medewerker voor N-VA. Ik regelde in Brussel allerhande praktische zaken voor onze Kamerleden. Dat ging van het regelen van een vervangauto tot het helpen oplossen van computerproblemen. Intern heb ik altijd gezegd dat ik met die job zou stoppen als ik ooit in het schepencollege zou belanden. Nu is het dus zo ver. Op mijn leeftijd heb ik de luxe dat ik niet moet stilstaan bij de risico's die aan die keuze verbonden zijn. Als we het bij de volgende verkiezingen minder goed zouden doen, zal ik ook niet zonder inkomens vallen, want dan kan ik met pensioen. Maar daar denk ik vanzelfsprekend nog lang niet aan. Integendeel, ik heb enorm veel goesting om me volop te smijten in mijn nieuwe functie als burgemeester.»

Bent u ook geen imker? Zo staat het toch op uw webpagina.

«Dat was ik inderdaad. Toen ik naar Broechem verhuisde, waren er enkele bijenkasten van de vorige bewoner blijven staan. Ergens trok me dat wel aan. Een lokale imker - Jef Van Camp zaliger - heeft me dan ingewijd in de wondere wereld van de bijen. Heel erg fascinerend vond ik dat.»

«Jarenlang heb ik met veel plezier bijen gehouden, tot ik op een dag een hyperallergische reactie kreeg na een bijensteek. Een kwartier lang was ik zelfs bewusteloos. Ik onderging een reeks tests en daaruit bleek dat een volgende steek levensgevaarlijk zou kunnen zijn. Met spijt in het hart moest ik toen stoppen als imker. Tot op vandaag neem ik over-